

Fam. Lacertidae.

9. * *Lacerta erhardii riveti* Chab. (= *veithi* Bu). — Македонски гущеръ.

Lacerta erhardii veithi var. nova, Bolkaу, Glasnik 1919. p. 19.

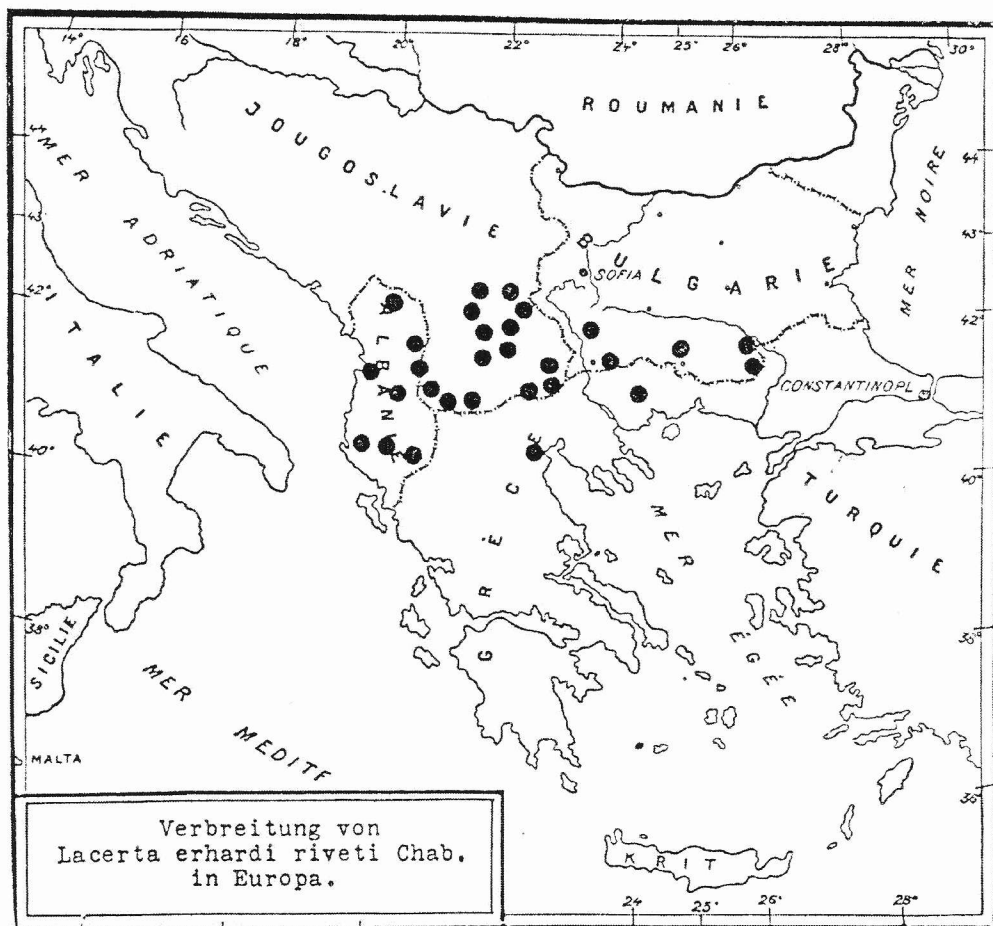
Lacerta muralis riveti var. nova, Chabanaud 1919. p. 23.

Lacerta veithi Bolkaу, Glasnik 1920. p. 215.

Lacerta muralis subsp. nova *veithi*, Werner, Archiv Naturg. 1920. p. 142.

За пръвъ пжтъ въ България, тоя гущеръ е установенъ отъ Д-ръ Ив. Бурешъ презъ 1930 год., споредъ единъ екземпляръ уловенъ въ Кърджалийско.

Разпространенъ е главно въ Македония, отъ тамъ е и названието му „Македонски гущеръ“. Описанъ е едвамъ следъ войната, презъ 1919 год., едновременно отъ френския херпетологъ Paul Chabanaud, по екземпляри ловени около Прѣспанското езеро, и отъ унгарския херпетологъ St. Volkay по екземпляри отъ Албания. Прилича много на *L. muralis*, обаче по грѣбната си сръдна линия нѣма тъмни петна. Северната граница на разпространението на тоя видъ по Балканския полуостровъ минава презъ най-южнитѣ покрайнини на България.

Карта № 7. — Разпространението на Македонския гущеръ *Lacerta erhardii riveti* Chab. въ Европа.

Разпространение въ България: За сега тоя гущеръ е намѣренъ само въ 5 находища: 1. Кърджалийско, въ близкитѣ околности на гр. Кърджали, (1 екз. въ Цар. Музей, уловенъ отъ учителя В. Гоговъ на 12. II. 1928 год.). — 2. По скалитѣ около гр. Орта-кьой (2 екз. Ц. М., 23. V. 1932 г. отъ Б. Ахтаровъ). — 3. Свиленградско, при с. Мезекъ на 5. X. 1931 год. (2 екз. изпратени въ Цар. Музей отъ Фр. Фусъ). — 4. На Гръцко-българската граница, въ Струмската долина, по западнитѣ склонове на Али-Ботушъ планина, между с. Петрово и с. Голешево на 26. VIII. 1930 год. отъ Йорд. Цонковъ и П. Дрънски (7 екз. Цар. Музей). Йорд. Цонковъ го е намѣрилъ при летния пограниченъ постъ № 17 на 1200 м. вис. (1 екз. Ц. М.), а Кр. Тулешковъ неда-

лечъ отъ зимния постъ № 17 на вис. 900 м., на 15. VI. 1931 год. (2 екз. въ Цар. Музей). — 5. Скалитѣ около пѣтя по р. Бистрица за „Парангалица“, 1200 м. в., Горно-Джумайско (5 екз. Ц. М., 14. VII. 1932 г. отъ Йорд. Цонковъ и П. Дрънски); южнитѣ склонове на Рила пл., Горно-Джумайско (2 екз. Ц. М., 22. VI. 1932 г. отъ Н. Фененко).

Общото разпространение на тоя видъ обхваща само Македония, отчасти Албания, Гърция и България.

Въ Македония тоя видъ е намѣренъ до сега, въ следнитѣ мѣста: Споредъ Schwabaud (1919 р. 2) при с. Щърково, източно отъ Прѣспа. Споредъ Doflein (1919 р. 23) около гр. Прѣспа и при с. Конско. Споредъ Караманъ (1928 стр. 133) го има по цѣлото Овче-поле, въ долината на р. Брѣгалница до Кочани и Царево село, Струмица, Куманово, Щипъ, с. Нагоричане до Кратово, Скопие, Велесъ, Охридъ, Битоля и Бабуна планина, Скопска Черна-гора при манастира Св. Благовещение (1050 м.), Якупица пл. на 1000 м. в. и по планината Водно, Дойранъ, Гевгелий. Споредъ Volkau (1929 р. 18; = *Lac. veithi* Vu) го има при Дебъръ на Македоно-албанската граница. Споредъ Werner (1920 р. 141) — въ Албания при Бабя и край пѣтя отъ Дебъръ за Пископея. Споредъ Wettstein и Kopstein (1920 р. 423) го има въ Албания при с. Висока (южна Албания), с. Брещани и Синя при Бератъ, при с. Бабя (източно отъ Елбасанъ) и при с. Пископея до гр. Дебъръ. А споредъ Sugén (1928 р. 10) има го и въ Гърция въ подножието на Тесалийски Олимпъ на юго-западъ отъ Солунъ. Въ южна Тракия се срѣща при Драма (Ал. Петровъ).

Отъ приложената карта № 7, на която сж нанесени всички познати до сега находища на гущера *Lacerta erhardii riveti* Chab., проличава, че този гущеръ обитава само централнитѣ части на Балканския полуостровъ и то зоната между 40-тия и 42-рия паралели (северна ширина), отъ Адриатическо море чакъ до р. Марица, а вѣроятно и по-наизтокъ отъ нея. Извънъ Балканския полуостровъ македонския гущеръ навѣрно не ще да се срѣща; той е типиченъ централно-балкански елементъ въ нашата фауна.